

Mimarlar Balosu 2005

MİMARLAR DERNEĞİ 1927 ve MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ İŞBİRLİĞİYLE

MİMARLAR BALOSU GAZETESİ

Sayı 25

18 Şubat 2005

1948 yılından başlayarak her balo için balo gazetesini bizzat yapan Nizamettin Doğu ve İsmet Barutçu'nun anısına sevgiyle...

29 yıl aradan sonra ilk kez geçen yıl 24. sayıyı eski gazetelerin izinden giderek, onları örnek alarak hazırlamıştık. Bu defa 2005 yılına ait, kendi dönemini yansıtan bir içerik ve görsellik arayışında olduk. İlk yıllarda hem balonun, hem de gazetenin içeriğini bu yönde geliştirmek dileğindeyiz.

Yazıları ve karikatürleriyle destek olan Kemal Kavas'a, Salih Memecan'a, Behiç Ak'a, Gürhan Tümer'e, Ayşegül Çelik'e, Ahmet Sönmez'e Mustafa Önge'ye; fikirleriyle katkıda bulunan İnci Ertekin'e, Sibel Ural'a, Melih Uçar'a çok teşekkür ederiz.

Balo Düzenleme Komitesi

Tevfik Gürsu, Bülent Hatipoğlu, Osman Sargın, İnci Ertekin, Sibel Ural, Kemal Kavas, Hatice Üsküdar Özer, Aslı Özbay, Şekibe Aslan, Yeşim Uysal, Melike Sümertaş, Rabia Çavdar, Melih Uçar, Gülnur Güvenç

Gazete'yi hazırlayan ve tasarlayan

Gülnur Özdağlar Güvenç

MİMARLAR DERNEĞİ 1927

18 ŞUBAT 2005'TE

KURULUŞUNUN 78. YILINI

KUTLUYOR

18 Şubat 1927' de, Cumhuriyet'in 4. yılında, Türk Mimarlar Cemiyeti olarak kurulan derneğimiz, daha sonra 1939'da Türk Yüksek Mimarlar Birliği, 1965'de Türk Mimarlar Derneği ve 1973'de de Mimarlar Derneği isimlerini alarak bugüne gelmiştir.

Ancak son yıllarda derneğimizi Mimarlar Derneği 1927 olarak anmak, kuruluşumuzun bu çok özgün sürecini vurgulaması açısından bizlere gurur vermektedir.

Derneğimiz, tarihsel süreci içinde Cumhuriyet devrimleri doğrultusunda, mimarların hakları ve mimarlık mesleğinin tanıtılması konularında çok önemli işlevler üstlenmiş, TMMOB Kanunu'nun yasalaşması, UİA'nın kuruluşu aşamalarında çok büyük katkılar sağlamış; yabancı teknik elemanların denetimsiz iş almalarının önlenmesi, projelerin yarışmalar ile adil bir şekilde dağıtılması, yapı işlerinin diplomalı teknik elemanlar tarafından yapılması gibi konularda çok ciddi mücadeleler vermiştir.

Mimarlar Derneği 1927 bugün, mimarlık kültürü ve sorunları kapsamında her hafta düzenli etkinlik gerçekleştirmekte; ülkemizin mimarlık ortamında özellikle TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile ortak programlarda fiilen ya da katkı koyarak yer almakta; diğer taraftan akademik kuruluşlar ve diğer sivil toplum örgütleri ile olumlu ilişkiler içinde mesleğimizin kültürel boyutunu zenginleştiren ve öğrenci çalışmalarını destekleyen sponsorluklar ve etkinlikler gerçekleştirmektedir.

MİMARLIK BALOSU

Türk Yüksek Mimarlar Birliği tarafından 1948-1975 yılları arasında gerçekleştirilen "Güzel Sanatlar Birliği Balosu" ve "3 Mart Yemeği" etkinlikleri, 'mimarları bir sosyal olay etrafında birleştirmeyi' amaçlıyordu. Balo yaklaşımı batılaşmayı temsil ediyordu.

Mimarlar Derneği'nin geleneksel balosu 28 yıl sonra ilk kez 2003 yılı Ekim ayında Mimarlık Haftası içinde yer aldı.

Derneğimiz, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin organize ettiği kutlamalarda aktif katkı koydu ve ortaklaşa verilen karar ile de balo, etkinlikler bütünü'nün önemli bir parçası haline geldi.

Mimarlar Derneği 1927 olarak Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin işbirliği ile, bundan sonra Mimarlık Balosu'nun yeni bir içerikle, bu yıldan başlamak üzere her yılın 18 Şubat günü gerçekleşmesini planlıyoruz. Bundaki amacımız mimarlık camiamızda köklü geçmişi ile yer almakta olan örgütümüzün bilinirliğini biraz daha artırmak ve böylece sivil toplum kuruluşları cephesini güçlendirmektir.

Tevfik Gürsu

Mimarlar Derneği 1927 Yönetim Kurulu Başkanı

2005 BALO PİYANGOSU HEDİYELERİ

Side PEGASOS OTEL'den iki kişilik tam pansiyon 1 hafta tatil

Tekirova RİXOS OTEL'den iki kişilik tam pansiyon 1 hafta tatil

Salih Köksalan'dan tablo

Murat Mantini'den tablo

Salih Memecan'dan imzalı iki karikatür

Ali Artun'dan İletişim Yayınları

- SANATHAYAT- kitap serisi

Nice House'dan resim çerçevesi

10 Adet Dernek yayınları kitap seti

Dost Kitabevinden kitap

Uludağ Restoran'da iki kişilik akşam yemeği

Pasabahçe ürünleri

Veeee sürpriz hediyeler:.....

geçen yılki mimarlık balosu

balodan aşındıklarım

Ayşegül Çelik

Cuma akşamı iki arkadaşım ile haber için kullanacağımız fotoğraflara bakıyorduk. Fotoğraflarda, şehrin göbeğine inşa edilmiş bariyerlerden envai çeşit zıplayışla caddeye atlayan insanlar... Arkadaşım küçük bir kitap çıkardı çantasından, "bunu gördün mü?" diyerek. Kent kullanımından bahseden bir kitap. Görmemiştım tabii, aldım göz gezdirdim, arka kapaktaki fotoğrafta geçen Cuma aynı mekanda bulunduğumuz biri: Cengiz Bektaş. Demek Mimarlık Balosu'nun üstünden bir hafta geçmiş... diye düşündüm. Cengiz Bektaş, aklımda kalan isimlerden sadece biri. Bilmiyordum, meğer Balo gecesinden hatıra pek çok yüz getirmişim eve.

Mimarlık Balosu (eskiden Güzel Sanatlar Balosu'ymuş adı, Nejat Ersin'in konuşmasından öğrendim...) Ankara Palas'ta yapıldı. Burası, herkese farklı şeyler fısıldayan, konuşkan mekanlardan biri.

Girişte, iki ayrı projenin sergilendiği panolarla karşılaştık. Projeler çok ilginç. Birinde, kentin orasında burasında boy gösteren, ilgili ilgisiz bir çok malzemeyle yapılmış bacaları göz hapsine almış Levent Şentürk. Bu çalışma daha da büyüyecek belli. Kitaplaşmış, sergileşmiş halini merakla bekleyeceğim.

Fuayedeki diğer panolarda, Ankara'nın pek eski, pek güzel, pek iyi fotoğraflanmış binaları... Doğrusu bu binaların tümüyle aynı şehirde yaşadığımızı bilmiyordum. Bazılarını hatırlıyorum ama, kenti gözü kapalı ve eksik kullanan herkes gibi, önünden hiç geçmediklerim de var, geçtiğim halde bir türlü görmediklerim de. Bu da sürdürülmekte olan bir başka proje. Hepsine ilgiyle bazılarını şaşarak- baktık, tarihçelerini okuduk ve nüfus cüzdanlarını inceledik. Hemen söyleyeyim; binalara ait nüfus cüzdanları sahte! Mimar arkadaşlarımız bir belirleme, belirginleştirme kaygısıyla yapmış bu işi. Bu binaları görmezden gelmeyin, kentin kargaşasında kayboluyorlar ama bunlar özel binalardır demek istiyorlar: Herşeyden önce çok vefalı, mesleğine sahip çıkan bir iş bu... Bu küçük sergiyi izlediyseniz, şaşırmış "vay canına o yıllarda binalara nüfus cüzdanı mı veriliyormuş!" diye düşünmüş ve bu münasebetsiz düşüncenizi soru haline getirmemiş olabilirsiniz. Aynı münasebetsizliğe üstüste düşmenin alemi yok. Ben çoktan sordum, mimar arkadaşlarım benim yerime utanıp sıkılarak yanıtladılar; binalara nüfus cüzdanı verilmezmiş, bu onların icad edip, yürüttüğü bir projenin sadece bir bölümüymüş (1923-33)... Yine de keşke olsaydı diyor insan. Bu bina kimin, ne zaman yapılmış, ismi ne konulmuş... Asık suratlı tapu kayıtlarının yanında, çok insancıl ve sevecen belgeler olmaz mıydı bunlar?

Genellikle meslek baloları, kokteylleri çok da eğlenceli geçmez. Hele de benim gibi o meslekten olmayıp da, arkadaşlarınıza eşlik için gelmişseniz bolca nutuk dinler ve kasılan insan görürsünüz. Fakat bu balo öyle değildi. Bir meslek grubuna dahil olmanın ve bunu bilmenin ucu yakalandı mı, sanırım düşler de, sevinçler de ortak hale geliyor. (Bir de sanırım bu mimarlar birbirlerini özlemişler: Analarında şehir dışından bu balo için özel olarak kalkıp gelmiş olanlar vardı.) Ben de sanki çok iyi tanıdığım insanlarla birlikteymişim gibi, çok güzel, eğlenceli bir gece geçirdim. Nejat Bey'in, Sevinç Bey'in danslarını izleyip, Cumhuriyet anılarını, bu günün umutlarını dinledim ve balonun büyüünün tuttuğunu düşündüm. Bundan bir hafta önce bir gazete için, Mimarlık Gün'ünü tanıtan bir yazı yazmışım. Orada, dünya gözüyle birkaç mimar görmekten bahsederken, bu kadar doğru bir şey yaptığının farkında değildim. Meğer herkesin yüzünü, evime getirmek üzere işliyormuşum aklımda. O gece bir sürü yüz ve anı derlemişim kendime. İyi de yapmışım...

Beklemiyordum, balonun baloya benzediği bir gece yaşadım. Beklemiyordum, binaların nüfus cüzdanları olamayacağı gerçeğiyle sarsıldım, beklemiyordum gecenin sonundaki çekilişte, büyük ödülü kazandım! Beklemiyordum, bir sürü şey oldu, ben o balodan eve kalabalık ve güzel döndüm. Herkesin eline sağlık.

Bolu'da (pardon) Balo'da buluşalım...

Ahmet Sönmez,
MO ve MD27 eski başkanlarından "mimar"

Benim kuşağım "BALO" terimine pek yabancı değil. (Nasıl mı..?) Madem sordunuz hemen cevap vereyim: Benim kuşağımın artık "kıdemli/rahmetli" statüdeki anaları, babaları, amcaları, teyzeleri... bizim çocukluk dönemlerimizde (1940'lar filan... hatta bizler henüz dünyaya şeyettirmemişken) BALO ortamlarında buluşur ve kaynaşmış... Cumhuriyet BALosu, Basın BALosu, Yardımsevenler BALosu, Mimarlar BALosu gibi isimler taşıyan, geçmişte kalmış nice BALOnun grup fotoğraflarını ve kafasına külah takmış, papyon kravatlı, uzun tuvaletli, zarif pabuçlu büyüklerimizin gülyüzlü resimlerini, tozlu aile albümlerimizden elbette hepimiz hatırlıyoruz.

* * *

Benim kuşağım üniversite çağına geldiğinde (1963'ler filan) bizler de "BALO" terimine yeni anlamlar kazandırabilmenin kıvancını yaşadık... ODTU Mimarlık Fakültesi "Birinci Geleneksel (!) Mimarlık Balosu" düzenlendiğinde benim kuşağım oradaydı... Aynı yıllarda DGSA da İstanbul'da kostümlü BALO geleneğini sürdürüyordu... (Bu "kuşak" lafından da sıkıldım artık sanki pantolon kemeri gibi anlaşılıyor...) Sonraları, (1967-68 filan...) Ankara'nın çeşitli yerlerine "ARCH BALL" yazan afişlerimizi yapıştırmışken, iyi İngilizce bildiği anlaşılan bir vatandaşımızın benim yanıma kadar gelip "...Kemerli Top mu satıyorsunuz...?" diye sorduğunu hatırlıyorum. Vaktim olmadığı için oradan hemen uzaklaşmıştım... Ne de olsa BALO mekanının "damdan koruma" ayrıntılarını çözmek, donanımlarını hazırlamak ve baloya katılacak Necip Öğrenci Milleti'ni ve diğer masum katılımcıları korumak gibi sorumluluklarım vardı... (Yani ÇOK önemli işlerim vardı..)

* * *

BALO ve eğlence kavramları, sonraki yıllarda bilinen nedenlerle ikinci, üçüncü, beşinci önem sırasında kaldı. Necip Mimar Milleti, bir taraftan ekmek kavgasını sürdürürken, diğer taraftan da "demokrasi" mücadelesi veriyordu... Mimarlar Derneği 1927 isimli derneğimiz 12 Eylül dönemini çok ağır şartlarda karşıladı. Mimarlar Odası geçici bir süre için kapatıldı.

* * *

SONRA geldi Mimarlar Derneği'nin "küllerinden yeniden doğduğu" yıllar... Selanik Caddesi 44 numaradaki küçük mekandan, Gaziosmanpaşa Kuleli Sokak'taki (ayıptır söylemesi) 4 katlı dernek merkezine şeyettirdiğimiz yıllar... 9 katlı apartmanın "kottan kazanılan" bodrum mekanlarında derneğimiz SIFIR bütçeyle bir mucize yaratmıştı. Girişteki asma katı ve merdiveni ellerimizle inşa etmiştik. Sergi salonumuz vardı... (Son sergimiz "Deli İbo" olarak bildiğimiz sevgili/rahmetli mimar İbrahim Niyazioğlu'nun desen sergisiydi.) Ara katta BAR mekanımız vardı... (Ucuz olsun diye aldığımız 2.sınıf rabita tahtalarını bar tezgahının üzerine çapraz döşerken, sevgili/rahmetli mimar Özgür Akarsu'ya ait titreşimli zımpara makinasını kullanmıştık.) En alt katta orkestra gürültü patırtı yaparken apartman ahalisi rahatsız olmasın diye pencereleri plastik köpüğü ve çuvala, tavanı ise "akustik" özelliklerinden dolayı yumurta taşımakta kullanılan (...adını beceremedim..) malzemeye kaplamıştık.

* * *

Bu mekan, "BALO" ve eğlence kavramlarına çok ciddi katkılarda bulundu. Necip Mimar Milleti ve yakın çevresi, Mimarlar Derneği 1927 kısaca MD27 mekanını Ankara'da gidilebilecek bir "Jazz Club" gibi değerlendirdi... Soğuk kış günlerinde Necip Mimar Milleti'nin bazı organları bu mekanda dondu. Harareti mesleki tartışmalar bu mekanda yürütüldü... BAR, her zaman çok hareketliydi... Ama en önemlisi, Necip Mimar Milleti, 12 Eylül sonrasında, birarada eğlenmeyi ve gülümsemeyi

bu mekanda yeniden hatırladı.... Kuleli Sokak'taki MD27 mekanında gündelik ekmek kavgasının ve mesleki mücadelenin yorgunluğu atıldı, BALO ve kutlama etkinlikleri bu mekanda yaşandı.

* * *

"Fazla lafın lüzumundan alakadar mevzubahis teşkil etmez....!"

(Yani palavrayı sonlandıralım, yazıyı bitirelim...)

2005 Mimarlık BALO gazetesinde yayımlanmak üzere yazdığım bu yazıyı, MD27 Kuleli Sokak mekanında hatırladığım bir YILBAŞI BALOSU ile bitiriyorum... (ve davul-zurna eşliğinde Rock'n Roll yaparak huzurlarınızdan ayrılıyorum...)

MD27'nin 60.YIL kutlamaları filan yapıldığına göre galiba 18 yıl kadar önceydi... Dedik ki yılbaşı balosunu burada yapalım...! Bu arada bazı küçük problemlerimiz oldu. Aralık ayı geldiğinde, -canımdan çok sevdiğim değerli- Ankara Büyükşehir Belediyesi, her ne hikmetse yıllarca durdu, bekledi ve Kuleli Sokak'tan MD27 giriş kotuna doğru inen merdivenli yaya yolunu inşa etmeye karar verdi. (Kuleli Sokak'tan, "Papazın Bağı" olarak bilinen vadiye inen yaya yolu...) Yılbaşı BALO hazırlıkları devam ederken, belediye de hafriyat ve dolgu hazırlıklarını sürdürüyordu.... 31 Aralık akşamı, YILBAŞI BALOSU için MD27'ye gelen kravatlı, takım elbiseli, uzun tuvaletli ve zarif pabuçlu Necip Mimar Milleti, taksiden indiğinde karşısında iri kıyım bir çamur dağı buldu. MD27'nin alt kotlardaki girişine uzanan yaya yolu bütünüyle kapanmıştı. Komando eğitimi almış bir askeri birliğin yaklaşık yarım saatte aşabileceği bu çamur dağı karşısında BALO elbiseleri içinde eğlenmeye gelen mimar grupları kesinlikle ümitsizliğe düşmedi ve "yaratıcı mimar zeka"larını kullanarak duruma acil çözüm üretti:(... Bendeniz, o tarihlerde "odacı" kadrosunda görevli dernek başkanı, nöbetçi davulcu ve mecburi evsahibi olarak durumu şöyle hatırlıyorum:) Apartmanın Kuleli Sokak kotundaki ana giriş kapısından kafileler halinde girildi, apartmanın iç merdiveninden 4 kat aşağıya inildikten sonra kapıcı kardeşimizin hayretten açılmış gözleri önünde bodrum kattaki kapıcı dairesinden ve kalorifer dairesindeki kömür yığınlarının arasından tek-sıra halinde geçildi, MD27'nin giriş kapısı hizasındaki orta boy pencereden teker teker bahçeye atlandı ve sonuç olarak BALO mekanına ulaşıldı.

SON SÖZ....

Necip Mimar Milleti, eğlenmeyi bilin: Engeller karşısında yaratıcı zekasını kullanın:

Hepinize gülyüzlü günler, "hayırlı" BALolar dilerim....

Dublör Alınacak

Yüksek Mimarlar Birliğinden :

Gayetle oynak, cevval, seyyal ve kaypak olan Genel Sekreterlik mevkiini lüzumunda ve sık sık doldurmak için yedekler yetmediğinden yarım düzine kadar dublör alınacaktır.

Taliplerin sanattan fazla anlamamaları, gazetelere beyanat verecek veya tamim gönderecek kadar edebiyattan çıkmamaları en mühim ve birinci şarttır.

1953 yılı Balo Gazetesi'nden

şen ola mimarlar balosu şen ola

Gürhan Tümer

Benim öğrenciliğim sırasında, yani çok eski zamanlarda, 1960'larda, yani bundan şöyle böyle 40 yıl önce, bizim İ.T.Ü. bir "saplar" üniversitesiydi. 55-60 kişilik sınıflarımızdaki kız öğrencilerin sayısı, bir elin parmaklarının sayısını geçmezdi. Biz Mimarlık Fakültesi olarak, yine de iyiydik; ötekilerin, İnşaat Fakültesi'nin, Makine Fakültesi'nin durumu daha da içler acısıydı.

İstanbul Üniversitesi'nin kimi fakültelerine, kimi bölümlerine imrenirdik, çünkü oralarda, örneğin Antropoloji'de, Filoloji'de, daha çok kız öğrenci vardı ya da, "komşunun tavuğu komşuya kaz görünür" hesabı, biz öyle sanırdık.

Bir de, Güzel Sanatlar Akademisi'ne ağzımızın suyu akardı, çünkü orada okuyan mimarlık öğrencileri, bizler gibi, Taşkıışla'nın geniş koridorlarında, tenis topuyla futbol oynayan inşaatçılarla değil, bohem sanatçılarla, ressamlarla, heykeltıraşlarla iç içeydiler.

Böyle bir ortamın, balo için biçilmiş kaftan olmadığı gün gibi ortada. Bu

nedenle, öğrencisi olmakla gurur duyduğum İstanbul Teknik Üniversitesi, balolarıyla ünlü bir üniversite değildi. Birileri bir yerlerde, benim haberim olmadan, gizli gizli dans etmişlerse, onu bilemem; ama o yılların belleğimdeki "imajı" böyle.

Haa, haksızlık etmeyeyim, kimlerin akıllarıysa artık, bir cumartesi günü, Taşkıışla'da, içinde Mimar Sinan'ın bir büstü bulunduğu için, "Sinan Holü" diye anılan mekânda bir parti verilmişti. Peki verilmişti de ne olmuştu? Hiçbir şey olmamıştı. Kızlar bir köşede, oğlanlar bir köşede, haremlik-selâmlık durumunda oturmuş, İstanbul'un göbeğinde, taşra manzaraları sergilemiştik.

Delikanlılık ateşimizi, kız liselerinin o yıllarda sık sık düzenledikleri cumartesi çaylarına giderek söndürmeye, en azından hafifletmeye çalışıyorduk. Ama bu girişimlerimizde de çok başarılı olduğumuzu söyleyemem.

Daha iyisi ise, o zamanlar pek ünlü olan Akademi Balosu'ydu. O balo, efsaneydi, efsanevi Dionysos

Şenlikleri'ni çağırıştırdı. O gece, içki su gibi akardı, sarhoş olan ya da sarhoş taklidi yapan öğrenciler, yerlerde sürünürlerdi.

Akademi balolarına, birkaç arkadaşımınla birlikte ben de gidirdim. Ama bizler baş rolde değildik hiçbir zaman; bizler hep figüranı oynardık. 60'lı yılların hangisiydi bilemiyorum, sözünü edegeldiğim balo, bizim Taşkıışla'nın iki adım ötesinde, şimdi yerinde yeller esen, şimdi yerinde beş yıldızlı bir otelin yükseldiği, o ünlü mü ünlü Taksim Belediye Gazinosu'nda düzenlenmişti. Elimizde bilet filân olmadığından, kapıdan geçememiştik de, gecenin ilerleyen saatlerinde, herkes sarhoş olduktan sonra, bacadan girmiştik. Yukarıda anlattıklarım, o balodan aklımda kalanlar.

Özetle, bizler balosuz büyüdük, bizler balo özünüyoruz.

Onun için de, diyoruz ki, diyorum ki:

"Şen ola Mimarlar Kongresi, pardon, Mimarlar Balosu, şen ola".

BALO DEDİKODULARI

GEÇEN BALO'nun "En"leri

Balonun en çok konuşanı: **Tevfik Gürsu**

(Açılış konuşması, piyango konuşması, kapanış konuşması ve diğer konuşmalar...)

Balonun en çok el sıkışanı: **Şekibe Aslan**

(Hem gelenleri karşıladı hem gidenleri yolcu etti, rivayete göre Süleyman Demirel'in rekorunu kırmış.)

Balonun en azimli kavalyesi: **Aykut Ülkütekin**

(İstatistiklere göre balodaki 168 kadının 78'iyle dans etti)

Balonun en muhalifi: **Sercihan Mağden**

(Baloda bile yönetime gelince neler yapacağını anlatıyordu.)

Balonun en şanslısı: **Cengiz Bektaş**

(17 piyango ödülünün 7'sini kazandı. Diğer davetlilerin "şike var" isyanı güçlüğüle bastırıldı.)

Balonun en çok "dönen" kişisi: **Mükremin Barut**

(Kelimelerle anlatmak mümkün değil, döner kapı hiç böyle dönmemiştir. Bakınız 2003 Balo filmi.)

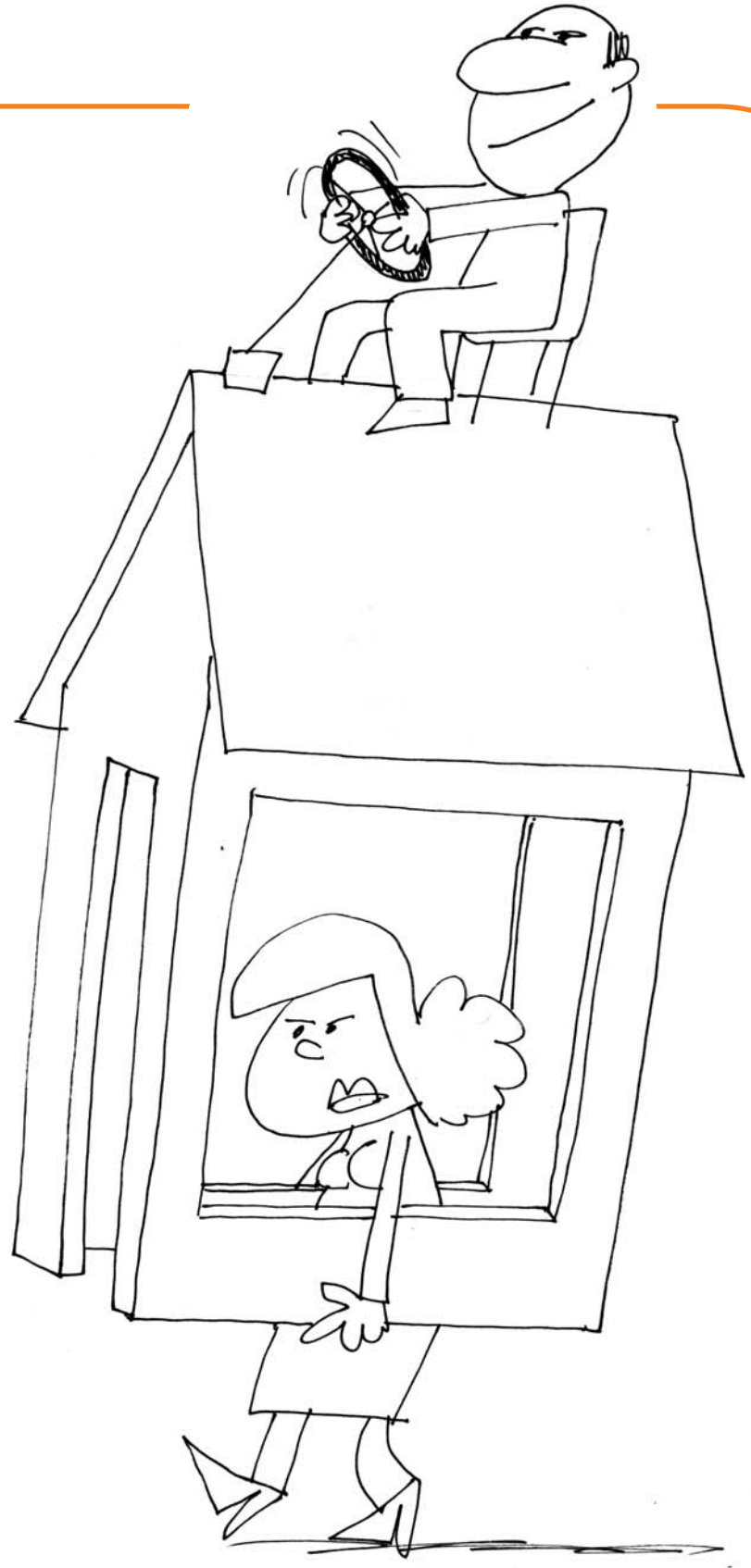
Balonun en metroseksüeli: **Yener Karatepe**

(Siyah saça platin rengi sakal ile yaptığı şekil unutulmaz.)

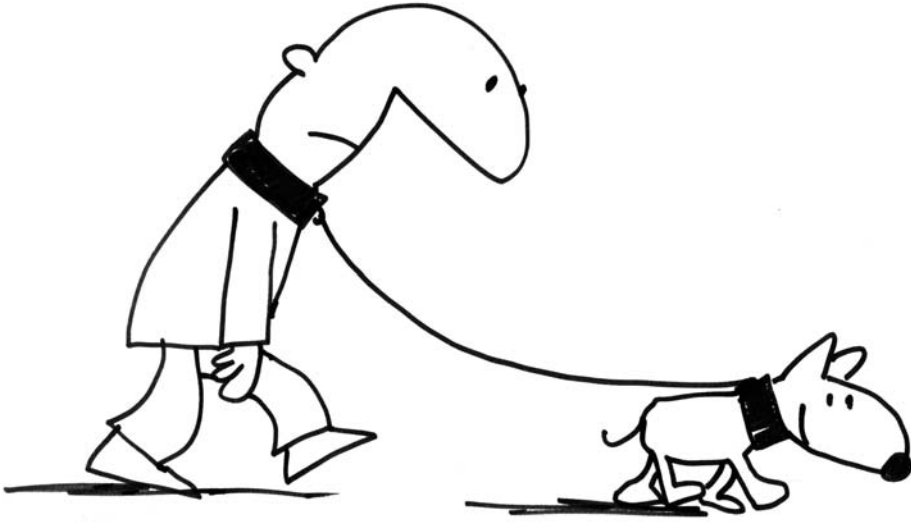
Balonun en iyi dansçıları: **Gülseren Öker** ve eşi

(O ceket çıkartma figürü dans okullarının repertuarına alınmış, klasik olmuş. Balo filmini mutlaka seyredin.)

Ayrıca, Sevinç Kaynak ile Nejat Ersin'in zarif dansları, Selda Bancı'nın protokole bilet satma girişimi, Rabia Ç. Çavdar'ın her vesilede pespembe olması, Gülnur Güvenç'in kırmızı ayakkabıları, Aslı Özbay ile Nahide Tan'ın tatlı rekabeti, Melih Uçar'ın balodan kaçması yıllarca konuşulacak...

Salih Memecan'dan karikatürler; orijinalleri piyangoda size de çıkabilir!

LAF ARAMIZDA

Soru: Biri neden mimar olmaya karar verir?

Cevap: karizmasının müteahhit olmaya yetmeyeceğini anladığı zaman.

Soru: Mimar hangi doğum kontrol yöntemini kullanır?

Cevap: Kendi kişiliğini.

Soru: Mimarın dışa dönük kişiliği olduğunu nasıl anlarsınız?

Cevap: Sizinle konuşurken kendi ayakkabıları yerine sizinkilere bakıyorsa dışadönüktür.

Soru: Bir mimarı delirtmenin en kolay yolu nedir?

Cevap: Mimarı bir sandalyeye bağlayıp, önünde yol haritasını yanlış katlayın.

BALO HAZIRLIK KOMİTESİNDEN NOTLAR

Mimarlar Derneği'nin Mimarlar Odası ile birlikte bir balo yapma önerisi ile başladı herşey. Balonun konseptinin ne olması gerektiği konusunda uzun tartışmalar yapıldı. Balo kavramının etimolojik kökeni üzerinde uzlaşılmasa da, insanların birarada eğlenmeleri ile alakalı bir etkinlik olduğu konusunda anlaşıldı. Mimarların biraraya gelmesinin gerekli olmadığı düşünen bir mimar kınanarak komiteden çıkartıldı. Balo modeli üzerinden bir mimarlık teorisi, mimarlık örgütlenmesi ve bir eğitim reformu öngören bir grup mimar ise sürece yabancılaştıkları savıyla toplantıyı terkettiler. "Meslekçi muhalefet" olarak adlandırılan grubu temsil eden bir üye, masaüstü süslerinin mesleki pratiği yansıtmaması gerektiği konusunda hemen bastırılan bir polemik yaratmaya çalıştı. Bütün tartışmalara rağmen balo yapılması hususunda kararlı olan komite yılmadan çalışmalarını sürdürdü. Davetiyelerin hazırlanmasını üstlenen ekip, kırmızı ve siyah zarf seçimi üzerinden derin mesleki kaygılarını dile getirseler de, baloda siyah giymeyi planlayan grubun ezici üstünlüğü ile, üzerinde yazılanlar okunmasa bile zarflar siyah oldu. Müzik seçimi konusunda; sürecin kaçınılmaz olarak misket ve fidayda ile sonlanacağını öngören üyeler tartışmayı uzatmadılar. Bu konunun bilet satışına pozitif etkisi olabileceği önermesi, çağırılması düşünülen sanatçının 20 milyar istemesiyle hemen son buldu. İçinde alkol bulunan her türlü sıvı açık kabul ve taktir gördü ama bardakların tasarlanması gerektiğinin, ama çok da tasarlanmış gibi görünmemesi gerektiğinin altı çizildi. Paşabahçe'nin en ucuz bardağını tercih eden minimalist grubu "düşük profilli alt kültür" olmakla suçlayanların tezi, yapılan fiyat karşılaştırmaları sonucunda reddedildi. Gelecek yıl yapılacak baloda; piyangoonun sadece hazırlık komitesi üyelerine açık olması, çok yorulan komite üyelerinin bir sonraki baloya ellerini kollarını sallayarak gelmelerinin teminat altına

mimar mısınız?

mimar olabilirsiniz, eğer;

İyi bir tasarım gördüğünüzde
içinizden yine de onu değiştirmek
geliyorsa;

Karınıza doğum gününde CD-
ROM sürücüsü hediye
ediyorsanız;

Çektiğiniz tatil fotoğraflarında
binalar ailenizden daha çok yer
kaplıyorsa;

Çizmenin 5 dakika süreceği bir
durum üzerine saatlerce
konuşabiliyorsanız;

Bilgisayar satış elemanları,
sorduğunuz soruların yarısını
cevaplayamıyorsa;

Kız arkadaşınıza yemek
ısmarlamak ya da bilgisayarınıza
Ram ilave etmek arasında seçim
yapmanız günler sürüyorsa;

Çocuğunuzun ilköğretim ödevini
yaparken Autocad kullanıyorsanız;

Sohbet esnasında dönüp dolaşıp
konuyu yeni ihale kanununa
getiriyorsanız;

Siz konuşurken çevrenizdeki
insanların esnemesini uykusuz
olmalarına yoruyorsanız;

Son çıkan bilimkurgu filmini ileriye
doğru hızla sararak izleyip sadece
ilginç mekanlar gördüğünüzde play
tuşuna basıyorsanız;

Çubuk makarnanın yemek dışında
kullanım alanları olduğunu
düşünüyorsanız;

Temel besininiz kahve ve
sigaraysa;

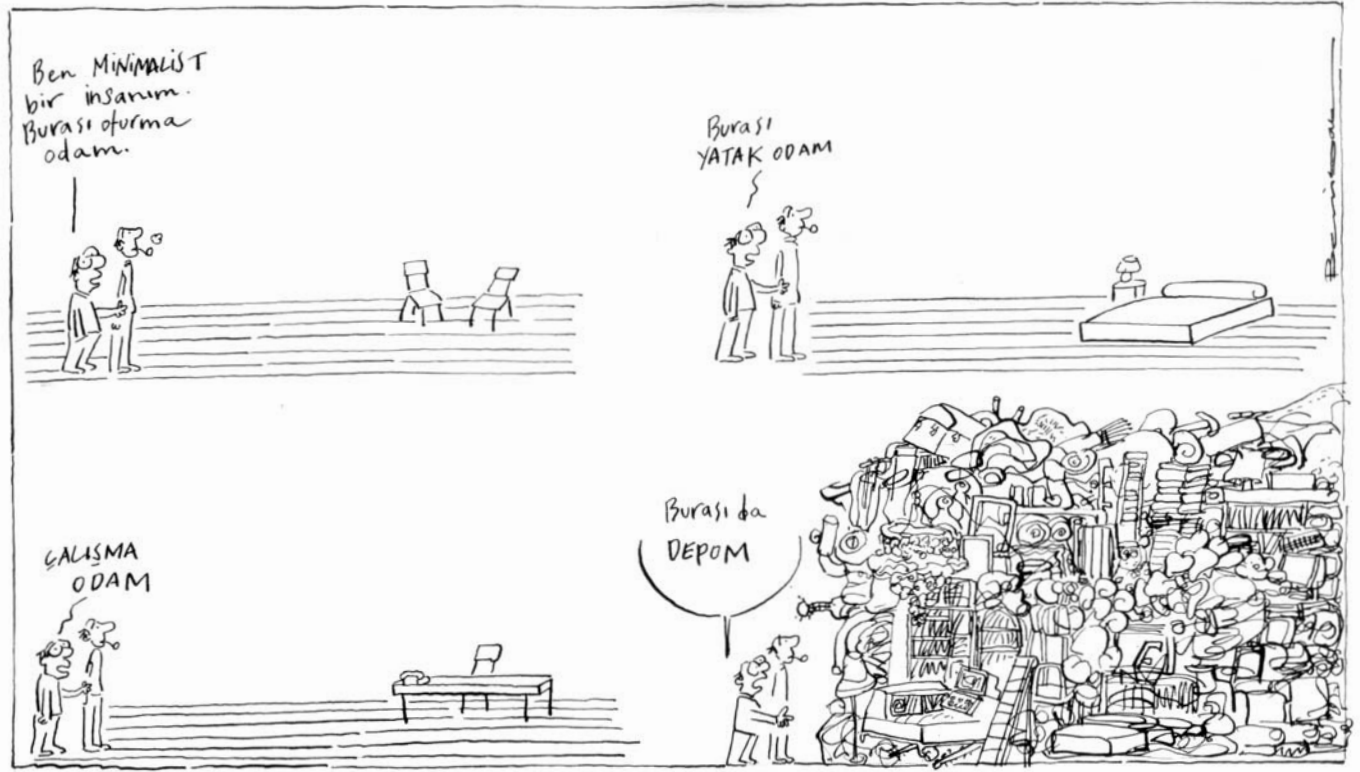
Bu yazıyı kesip kapınıza asmayı
düşünüyorsanız;

Bu göstergelerden 5'ine evet
dediyseniz...

tanrının mesleği

Bir mimar, bir elektrik mühendisi ve bir makine mühendisi, insan vücudunu tasarlayan tanrının hangi meslekten olabileceğini tartışırlar. Elektrik mühendisi, tanrının mutlaka bir elektrik mühendisi olması gerektiğini söyler; bunu anlamak için elektrik impulslarıyla çalışan sinir sistemine bakmak kafidir. Makine mühendisi, kalbin pompalama sistemini ve damarların çalışma prensiplerini örnekleyerek tanrının makine mühendisi olduğundan emin olduğunu söyler. Mimarın açıklamasını duyduktan sonra hep beraber tanrının mimar olduğuna ikna olurlar: Bir mimardan başka kim kanalizasyon sistemini eğlence merkezinin içinde çözer?

MINİMALİZM: Behiç Ak

MÜHİM İLÂN

Türk Yüksek Mimarlar Birliğince LOKAL yapmak üzere, Kaloriferli Klima tesisli, Parkeli, yedi odalı, 3 salonu, Banyolu, telefonlu telsizli, radyolu ve televizyonlu, çif pencere ve Vendik storlu bir kat satın alınacaktır. Ana caddede ve birinci katta olması şarttır. mevkîinin Şehrin merkezine Kırşehirden uzak olmaması ve istimlâke tâbi saha dışında olması şarttır. Taliplerin bermutat imara müracaatları ilân olunur.

1957 yılının Balo Gazetesi'nden

Eğer arabanızı bir mimar tasarlamış olsaydı;

Sokakta buna benzer yüzlerce araba olduğu halde, tasarımı yapması yıllar sürerdi.

Mimarın sunduğu 3 boyutlu bilgisayar modelinden iyi bir tasarım olduğu yanlışına kapılırdınız. Tasarım bittiğinde arabanız diğer arabalardan farklı görünmesine karşın tamamen aynı motora ve donanımına sahip olurdu.

Belediye müsadesi almak çok zor olurdu. İmalat öngörülenden %100 daha pahalıya mal olurdu.

Araba önden şahane, yanlardan vasat ve arkadan iğrenç görünürdü.

LOKALİMİZİ NİSAN SONUNDA AÇIYORUZ

Yıllardan beri özlemi duyulan Türk Mimarlar Derneği Lokali, bu ayın sonlarında yeni binamızın 5. katında açılacaktır.

Bu konudaki hazırlıklar bütün hızı ile devam etmektedir. Bir taraftan salonu temizleyip perdelerini taktırırken, diğer taraftan televizyon, teyp ve koltukları alarak salonu oturulabilir hale getirmek için çalışmalar resimde görüldüğü gibi bütün hızı ile sürdürülmektedir.

1972 yılının Balo Gazetesi'nden

anket

Mimar, peysaj mimarı, plancı ya da nesisiniz?

Cümleyi tamamlayan en iyi cevabı seçin:

1 Ağaç

- a Binanın hatalarını kapatır
- b Çevrenin en vazgeçilmez elemanıdır.
- c Havayı temiz ve taze tutar
- d Güzel bir yapı malzemesidir
- e Sıkıntı verir
- f İyi görüntü yaratır

2 Işık

- a Ruh için elzemdir
- b Hayat için elzemdir.
- c Paylaşılmalıdır.
- d Elektromanyetik radyasyon çeşitidir.
- e İş yapmak için şarttır.
- f Lükstür.

3 Çirkin bina

- a Oranları kötü olan binadır.
- b Çevre düzeni yapılmamış binadır.
- c Çevresiyle uyumlu olmayan binadır.
- d Bakımsız binadır.
- e Yenilenmesi gereken binadır.
- f Modası geçmiş binadır.

4 Boş arsa

- a Üzerine bina yapılacak yerdir.
- b Park yapmak için iyi bir fırsattır.
- c Potansiyel suç işleme alanıdır.
- d İrticali otoparktır.
- e Kolay çalışma demektir.
- f Alan kaybıdır.

5 Küçük bir adada 100 katlı bir bina

- a Etkileyici olur.
- b Çevreyi mahfeder.
- c Ölçek kaçkını olur.
- d sağlam bir temel yapmak zor olur
- e Lojistik kabustur
- f aptallıktır

6 Bir evdeki en önemli oda

- a Salondur.
- b Bahçedir.
- c Mutfaktır.
- d Bodrumdur.
- e Banyodur.
- f Yatak odası, daha doğrusu yatak odası sayısıdır.

Eğer seçimleriniz çoğunlukla

a ise, mimarsınız. Tasarımlarınız görsel olarak çarpıcı olabilir, ama hepsi budur.

b ise, peysaj mimarisiniz. Tasarımlarınız toplum tarafından pek sevilir ve mimarlar dışında herkes tarafından iyi karşılanırsınız.

c ise şehir plançisisiniz. Bir alanın boşluk içinde bulunmadığını ve çevresine uyması gerektiğini bilirsiniz ama ne yazık ki bu konuda yapacak pek birşeyiniz yoktur.

d ise inşaat mühendisisiniz. Tasarımlarınız iyi çalışır ve bir problemi çözmenin en akıllı yoludur. Ne yazık ki her seferinde herşeyi karıştıran ve herkesin bir kutuda yaşamasını doğru bulmayan bir mimar çıkar.

e ise müteahhitisiniz. Neyin inşa edildiği değil nasıl inşa edildiğiyle ilgilenirsiniz. Veya ikisiyle de pek ilgilenmezsiniz.

f ise, girişimcisiniz. Nüfusun %99'unun hemfikir olacağı projeler yaparsınız, fakat kalan %1 her zaman sorun çıkarır.

Balo Gazetesi Gururla Sunar!

Daha önce pek çok saygın yayın organında yer almış dev tartışma muhabirimiz Sıtkı Sıynldı Mimaroğlu tarafından kitap haline getirildi!

“Mimarlık ortamı onu şekillendirenler için ne ifade ediyor?”

Bu defa sadece Balo Gazetesi okurları için... Sadece ve sadece 29 kupona!

Torunlarınıza size yakışır bir miras bırakın.

İşte kritikler!

“Fırlama muhabir Sıtkı, mimarlık alanının gündemini kavramsal bir bütünlük olmasının sorgulanması bağlamında indelerken mesleğin epistemolojik hoşafını adeta bir kaşıkla içercesine positivist bir tartışma ortamının kalburuna bastırıyor,ve o arada aradan sıyrılıyor. Maksadını aşmadan, okuyucuyu kasmadan, kibarca öpen bir çalışma!” (New York Times)

“Yazağın konuya hakimiyeti, salatalık ile yoğuşdun sıcak biğ yaz günündeki uyumunu hatırlatıyoğ. Eseği oluşturan heğ bölüm pağmak pağmak yoğurulağak haziğlanmış. Heğ mimağın kitaplığında olmalı..” (Ümit Usta)

“Okudum acaip beğendim,ve hatta oha falan ooldum yani..”
(Füzide Vuran, manken)

“Sormaya çekindiğiniz her türlü özel sorunuz için güvenilir, bilimsel bir kaynak..”
(Haydar Sümen)

“Sıcak kumlardan serin sulara dalmak gibi bişi..”
(Kokakola)

Unutmayın, yanlış duymadınız, sadece 29 kupona!

Bu gece mutlaka bir Balo Gazetesi alın.

o gece baloda

Bernard TSCHUMI:

Artık markalaşan pozunu her ortamda sergileyemeye devam eden sayın Şumi prensip olarak magazincilerle konuşmadığını hatırlatsa da bize bir güzellik yaparak Türkiye izlenimlerini anlattı. Yoğun ısrarlar üzerine kırmayarak geçen gelişinde öğrendiği “bu ne sevgi ah” parçasını seslendirmek

Charles JENCKS:

Balo'yu nereden haber aldığı sorusunu “duyarım ben” gibi kaçamak cevaplarla geçiştirmeye çalışan Cenks'in durgunluğu dikkat çekti. Yeni bir manifesto derlemesi üzerinde çalışan Cenks'in kafasının meşgul olduğu ve mimarlık alemindeki teorik kısırlıktan dertli olduğu duygumunu aldık. “Sıkma tatlı canını be Çarls, olur olur gider” diyor,

Jean NOUVEL:

Gece boyunca yalnız takılarak etrafa delici bakışlar fırlatmayı tercih eden Nuvel'in elinden şarap kadehi hiç eksik olmadı. Pitir Ayzınman'ın aslan sütünü de denemesi konusundaki ısrarlarını “kültürel etkileşime evet fakat rakıya hayır!” şeklinde biraz da sertçe cevaplayan Nuvel'in çakırkeyif hali ve gittikçe donuklaşan bakışları bakınız objektiflere nasıl yansıdı.

Peter EISENMAN:

Balomuzun müdavimlerinden olmaya aday bay Ayzınman gene her konuda öncüydü. Rakı ve halay konusunda yeteneklerini sergileyerek yabancı meslektaşlarına örnek oldu. Jan Nuvel'le yaşadığı küçük gerginliğin havasını çabuk dağıtan Pitir Bey neşe saçarak önümüzdeki sezon

Arata ISOZAKI:

Etrafa sürekli olarak gülücükler göndermeyi ihmal etmeyen Isozaki Türkiye'ye bayıldığını kesinlikle tekrar tatil için geleceğini söyledi. Tüm halay ısrarlarını nazikçe reddeden Arata Bey “geçti artık bizden, bakın bu kadar genç var ortamda” dediyse de asıl sebebin dün “nefis” kokusuna

